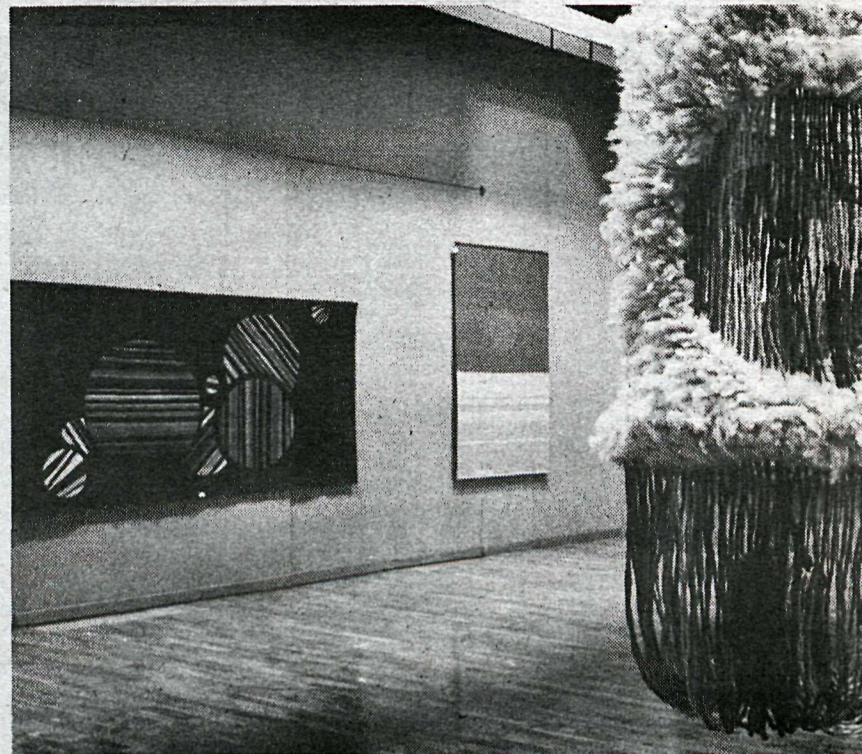

Ingrid Eggman Jonsson: JORDEN
tvöfaldur vefnaður

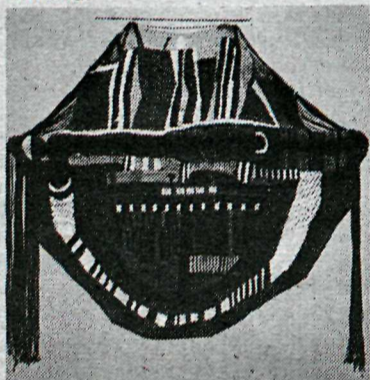
Kazuko
Tamaru:
REGENBUENS
FEST
vefnaður

Riitta Mäkinen: KAPLÖB

Anne Marie Komissar: ARKEN
vefnaður

Myndlistarviðburður:

Norræn veflist á veggjum Kjarvals- staða

„Vefnaður verður til á þann hátt að þræðir mætast sinn úr hvorri átt, bindast eða fléttast saman og verða að einni samhangandi heild...“. Þetta eru upphafsorð í Vefnaðarbók frá Sigrúnu P. Blöndal og þau standa enn í fullu gildi, en verkin sem til sýnis eru á Kjarvalsstöðum um þessar mundir eiga það eitt sameiginlegt sem fylgið er í þessu grundvallaratriði, því bæði er þar um að ræða fjölbreyttan efnivið og margskonar og ólfka úrvinnslu.

Dúkar og voðir þjóna enn sínu gagnlega hlutverki eins og verið hefur frá alda öðli, en vefnaður sem sjálfstæð listgrein hefur hins vegar átt nokkuð erfitt uppdráttar. Á síðustu áratugum hefur veflistin vikkast að mun svið sitt og listafólk notar þennan efnivið með æ fjölbreytilegri tilbrigðum til listrænnar tjáningar.

Nú er svo komið að þessi listgrein hefur skipað sér fastan

sess meðal annarra viðurkenndra listgreina, jafnt hjá okkur á norðlægum slóðum sem annars staðar um heim.

Sýningin á Kjarvalsstöðum ber þess órækan vott og má segja að hún marki tímamót í þessum efnun hérlendis þar sem svo yfirgripsmikil sýning á veflist hefur ekki áður sést hér á landi.

Eins og komið hefur fram í blöðum er hér um að ræða samnorræna sýningu sem komið var á með styrk frá Norræna Menningarmálasjóðnum og fleiri aðilum, þar sem veflistafólk frá Danmörku, Finnlandi, Íslandi, Noregi og Svíþjóð sýnir verk sín. Sýningunni var um leið ætlað að fara á milli allra aðildarlandanna. Hingað er hún komin frá Finnlandi en fer héðan til Færeyja. Áður hefur hún verið bæði í Danmörku, Noregi og Svíþjóð.

Þegar að því kom að velja verk á þessa sýningu var sá

háttur á hafður að skipuð var dómnefnd með einum fulltrúa frá hverju Norðurlandanna en fulltrúi af Íslands hálfu var valin Ásgerður E. Búadóttir. Öllum var heimilt að senda inn verk til dómnefndar en af rúmlega 600 verkum sem bárust henni voru valin 116, sem skiptast þannig: frá Danmörku—34, frá Svíþjóð—31, frá Finnlandi—21, frá Noregi—17 og frá Íslandi—6 og megu við Íslendingar vel við una. Dómnefndin vann út frá því sjónarmiði að hver þátttakandi væri sinn eigin fulltrúi, en ekki sinnar þjóðar.

Má segja að henni hafi verið mikill vandi áhöndum að velja úr svo miklum fjölda verka, enda haft eftir einum nefndarmanna að setja mætti upp tver aðrar jafngóðar sýningar með því sem hafna varð í fyrstu atrennu. En ætlunin er að halda sýningar sem þessa þriðja hvert ár.

Ummæli blaða á Norðurlönd-

um um þessa sýningu hafa verið mjög lofsamleg og þykir hún hin merkasta í alla staði. Þar er Íslenzku listakonunum gert hátt undir höfði og standa þar að dómi þarlandra hvergi hinum að baki.

Í einstaka blaðauummælum sést líka að þessi tjáningarmáti á ekki jafngreiðan aðgang að öllum — þetta er nýjung, sem taka ber með varúð, hugsa sumir, og þá ekki hvað síst þar sem í sköpunargleðinni má marka nokkra gamansemi. „Þrjónað brúðkaup“, jú, það er svo sem skaðlaust — en er það list? Á öðrum stað er þessu þrjónaða brúðkaupi líkt við verk eftir Chagall eða Miro.

En hvað sem um gamansemi má segja, þá er það víst að veflistin á tvímælalaust erindi við allan almenning. Þarna lætur listamaðurinn efniviðinn tala sínu máli í meðferð, línunum og litum. Samspil þessa upplifir áhorfandinn í heild — áhrif-

in eru þægileg, ekki framandi — ef til vill vegna þess að efniviðurinn er öllum nákvæmugur.

Hér er ekki ætlunin að gera einstökum listamönnum eða verkum skil, sýningin er svo margbreytileg og fjölbátt að hún verður að tala fyrir sig sjálf — og því ekkert þarfara gert en hvetja fólk, unga og aldna til að sjá með eigin augum.

Ef skilgreina ætti áhrif að lokinni heimsókn á þessa veflistarsýningu verður efst í huga fullvissa um að þarna fer alvarlegt listafólk, sem vinnur markvisst að verkefnum sínum með frábærum árangri — en við hlið alvörubungans ríkir einnig gáski og gleði, eins og oft er í hópi þeirra sem fara ótroðnar slóðir og sjá möguleika til fjölbreytni við hvert fótstíð.

Sé tilgangur sýningarinnar að Kjarvalsstöðum sá að sanna tilverurétt veflistar með öðrum listgreinum, þá er honum vissulega náð.